

Nul·les

Aigües Vives *

BUTLLETI D'INFORMACIÓ MENSUAL DE LA VILA

NUMERO: 0 / MES SETEMBRE 1.979.

ANEM DE FESTA

***Entrevista a la Regina
més antiga de la vila .***

Demanarem l'Autonomia ?

EDITORIAL

Aigües Vives
Butlletí d'informació
mensual.

Consell de Redacció

Francesc Felip
Alexandre Flix
Marcelino Gonzalez
Josep Lluís Gozalbo
Maria Vicenta Monfort
Pep Perez
Joan Antoni Vicent

Colaboradors

Pepo Atienza
Joan Josep Badenes
Francesc Gozalbo
Josep Felip

SUMARI

"Les Nostres Festes",
per el Consell, pg. 3
"El Consell de la Vila"
per Pep Perez, pg. 4
"Llegant-se a la Plaça"
per F. Gozalbo, M. Gonza-
lez, J. Felip, pg 5
"Buscant els arrels",
per J. A. Vicent Cava-
ller, pg. 6
"El Pafs que anem fent"
Josep Ll. Gozalbo, pg. 7
"Per a Tothom", Joan
Badenes, pg. 8
"Avui parlem en ", M.
Vicenta Monfort, Alex
Flix, pg 9
A més: El Boletí i El
Racó de la Vila.

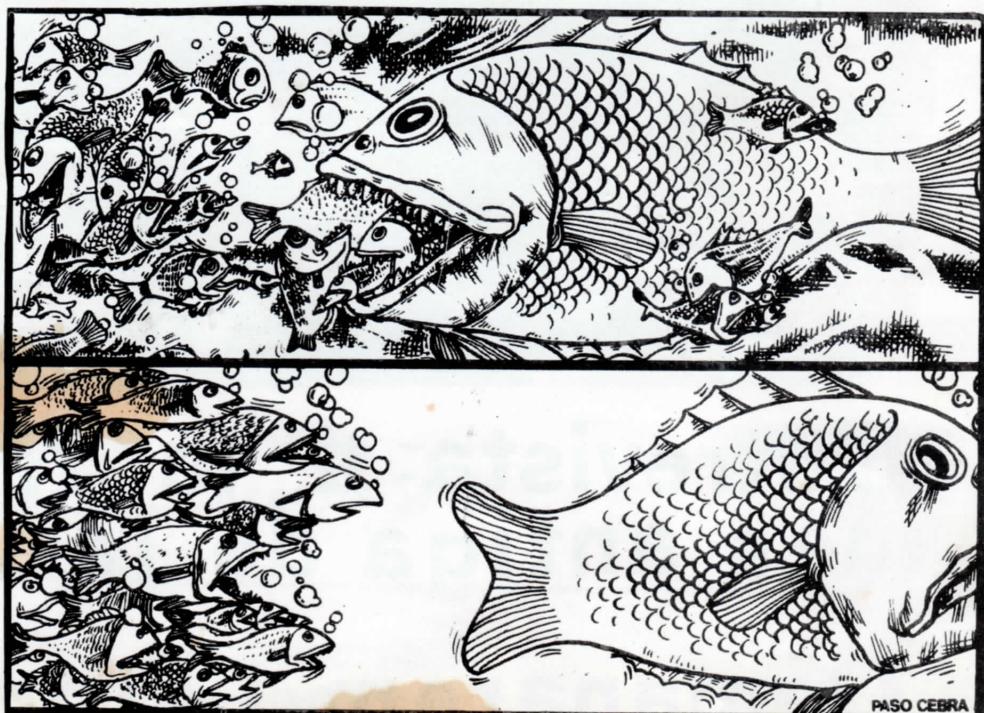
Aigües Vives es una fuente de agua fresca que mana en las cercanías de la Penya del Mig-Dia. Pero no sólo de aguas hablaremos en el boletín. En medio de la sequía, también cultural, en que estamos inmersos "els nuleros", Aigües Vives pretende ser un cauce para las inquietudes de nuestra juventud y de todo nuestro pueblo. Y, porque entendemos que la cultura no es sólo acumulación de saber, sino el conjunto de resortes críticos que nos hace comprender la realidad, pondremos especial énfasis en desentrañar toda la problemática, tanto individual como social, que rodea a nuestros vecinos. Por ello, desde unas posturas progresistas y con el lenguaje de la calle, vamos a abordar la recuperación de nuestra historia, la potenciación de la "nostra llengua", la defensa de la naturaleza, la marginación de la mujer, la denuncia de los abusos sociales.

A los nulenses todavía nos falta conocernos. Tenemos demasiadas cosas oscuras, bien sea por apatía, bien porque hay intereses creados. Con los ojos abiertos y los oídos atentos vamos a intentar tirar de las mantas necesarias para romper este muro de silencio.

Necesitamos un boletín lleno de vivacidad y continuamente renovado, enriquecido con más entrevistas que nos traigan la frescura de la lengua coloquial, la participación directa. Paulatinamente ampliaremos la información, dando cabida a los temas deportivos, cartelera de espectáculos de la Plana, i todos los comunicados que nos envíen los amigos de Aigües Vives.

El número cero está ya en vuestras manos. Si creéis que el esfuerzo ha valido la pena, sólo hace falta tu apoyo para que no caiga en el vacío.

LLARGA VIDA PER A L'INFANT !

EL NOSTRE...

(les nostres festes)

Una vez más al llegar el mes de Agosto, hemos pasado nuestras fiestas, - fiestas que esperábamos fueran diferentes de las anteriores, aproximándose hacia "les festes populars" por aquello del cambio al "consell de la Vila" pero no ha sido así.

Si bien la presentación de la reina si suponía un cambio en la estructura típica - Fer la pilota a la reina i - al poble -, haciendo uso de un lenguaje "esmerado" que no entendíamos a veces, y del que pasabamos (todas), Alex Flix supo glosar con gracia y sin que nadie perdiéramos el hilo de su mensaje y seriedad al referirse a nuestras (invulnerables) costumbres, a Nules, a nuestro País Valenciano (origenes, cultura etc.).

No supuso ningún cambio sustancial el resto de actos ni el modo como se realizaron; al acto que continuaba al del Alkazar (El poble, ben educat, a la porta o pel carrer i els enxufats - o els que més poden dins), en un acto minoritario-intencionadamente por las trabas que seleccionan (traje-corbata, 450 Ptas-Champagne) claros tintes elitistas (Festes Populars ?) en una reunión de "amiguets" pagada desde -por-el dinero del más mísero y - pobre contribuyente.

Si ha supuesto también cierto cambio la desorganización y la falta de puesta a punto de los actos. La comisión de Fiestas, con su Presidente, han estado "Finos", en ocasiones han brillado por su ausencia de los actos. - (El dia del Teatre a la plaça, asistencia médica a la mar i a la vila - al camp de futbol, al castell de focs etc.)

A pesar de la poca experiencia — "Dels Consellers" en les tasques, algunos han preferido acudir a cenas privadas paralelamente a los actos.

La asistencia, por el contrario, ha sido generalmente masiva a la hora de figurar y al acudir a la ceremonia-ritual posterior a las procesiones, "FARTAES", que en estas Fiestas han sido considerables - no sólo en la vila sino también en Masçall.

CEREMONIA DEL CONSELL DE LA VILA
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Por lo demás las Fiestas han sido ni más ni menos divertidas que las de años anteriores: vaquillas con buena participación, buenos toros (el bou de vila de la vesprada, de molt bona eixida), els cadafals i el porrat (i el follón que se armó), la carrera de nuestro "campeón" ARTIGAS, les verbenes, "els pocs pero lluïts" Actos Culturales, teatre en valencià (El P.T.V. i Plujà) y los Pasacalles y el concierto de Nuestra Artística Nulense.

el consell de la vila

Aprofitant aquest primer número i donat que la llavor feta pel consell de la Vila fins ara es tant important i quantiosa (...), cal que fem balanç i recordem el que s'ha fet i desfet des del tercer d'Abril.

El canvi al consell de la vila amb la majoria absoluta de U.C.D., ha anat — consolidant poc a poc el immobilisme habitual dels darrers anys, l'apàlia, fins i tot, ha estat present als plens i les reunions de la comisió permanent on sols el nostre alcalde amb un socialiste i un comunista s'han dignat a obrir debat oferint proposicions per a bé o per a mal; la resta dels consellers, es a dir — els de la cabotà, pareix que esperen acabar el "mandato" en pau i tranquilitat sense enterar-se'n suficientment del que passa. Es d'aplaudir però la llavor de personatges com Maria Lluisa i Zanón, que de vegades han sabut estar a l'altura de les circumstàncies destacant sempre per dalt dels companys de "l'unió.."

Malgrat tot, cal coneixer allò que el Noulas no publica i que té la seua importància; Cal parlar, doncs i entre altres coses, de la revisió de l'impost sobre LES PLUSVALUES en el que es va aprovar un augment del 80 % per a totes les categories sense tindre en compte que no té el mateig valor un metro quadrat de terra a la mar que al barri "del Poll", ni que la revalorització produïda en els darrers anys ha segut "el mateig" en les diferents categories.

Cal parlar també del recurs que va admitir el nostre consell contra la delegació del patrimoni historic-artistic, mitjançant el qual es veu reduït el nostre pobre patrimoni artistic cultural. Es clar que els que hi manen en aquest recurs s'interessen més pel patrimoni particular que per el de la comunitat. La postura més coerent en aquest debat fou la del conseller Zanón que va dir que no tenia els suficients coneiximents ni l'informació necessaris per a emitir el seu vot, que es precisament el que caldria que feren alguns consellers, informar-se del que van a aprovar o denegar.

Cal anomenar també la conflictiva elecció de "La reina de las Fiestas", en la que els que hi manen actuaren en maneres poc ortodoxes sense voler escoltar l'opinió de cap conseller, fins i tot l'alcalde va dir: "Usded tiene derecho a que conste en acta i nada más", i varen presentar la papeleta com a si voleu aquesta reina o no cap; socialistes i comunistes votaren en contra i Lluisa i Zanón s'abstingueren.

Cal que coneigam l'actitud dels que hi manen front a l'oberta de la casa del Camuner; com sabem aquesta decisió va produir una forta oposició per part de una assemblea de joves de la vila, que entre altres coses demanaven coneixer el informe negatiu que contra els interessats s'havia alçat, i que després de moltes visites al nostre alcalde encara no els hi han donat — Tindrà por el nostre alcalde de les incoherències que hi posen? — En una de les visites l'alcalde aconsellava als interessats que se'n anaren a treballar al camp i que tornaren l'any que ve (...sense cap comentari...).

Fou important també l'elecció del nostre Senyor alcalde per a DIRECTOR GENERAL DE TREBALL del Consell P.V., el que va despertar de cop un esperit i un "afany" — autonomista, fins i tot que ja apareix al Noulas els conceptes "Consell i P. V."

Altra obra arquitectònica constitueixen els cavallons a la mar feta recentment que ja ha produït diverses dites populars, però com que aquest mig es seriós i no vol ficar-se en camisa d'once vares dient mots, ja coneguts, callem no siga cosa que no eixa a la llum el numero ú del butlletí.

pèp.

Llogant-se a la plaça

PARO AGRICOLA

En éste, el número cero de nuestro ambicioso boletín, voy a meterme un poco con el embrollado asunto del paro. Hay mucha leyenda negra en torno al asunto, pero lo que ahora interesa, no es el caso de aquellos que se dedican a cobrar de la Seguridad Social y echar algún que otro jornal pirata por ahí, de esto quizás hablamos en otra ocasión; interesa en este caso un sector de parados, que forman lo que podríamos llamar un subgrupo marginado del resto de parados, un subgrupo formado en Nules por algunos centenares de jornaleros, trabajadores del campo que cuando acaban la temporada de la naranja se ven con una mano atrás y otra delante, teniendo que pasar con algún trabajo esporádico y los ahorros conseguidos durante la campaña, si esta fue buena.

Los trabajadores del campo en paro, por lo visto no son trabajadores como los demás y su Régimen Especial Agrario de la Seguridad Social, no les da un duro cuando están en paro. En años anteriores, durante el verano se organizaban, otros años, collas para trabajos de limpieza de acequias y arreglo de caminos, que era pagado con unas cuotas de los agricultores propietarios de tierras, a través de la antigua Hermandad de Labradores y Ganaderos, hoy Cámara Agraria, pero este verano, no hay nada de eso.

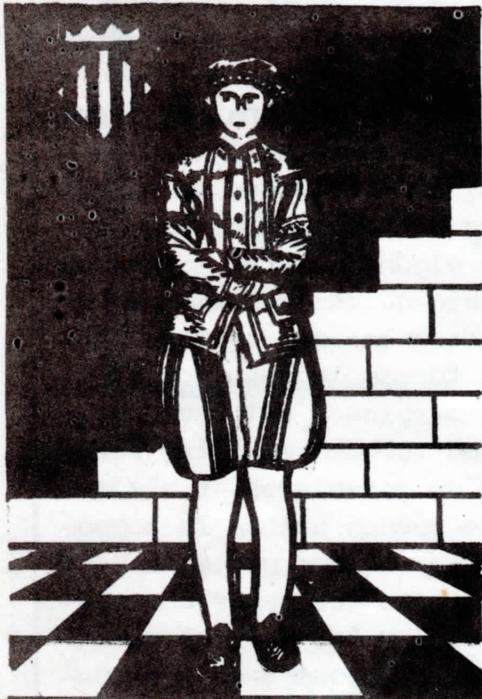
Existe un modo de pedir dinero como subsidio para el empleo comunitario que deben pedir los Ayuntamientos o Cámaras Agrarias, comprometiéndose a pagar el 30% del valor del proyecto de obra comunitaria, a ese subsidio, tienen derecho los trabajadores del campo en paro, pero en Nules, no se ha hecho esta gestión a pesar de que existen alrededor de unos trescientos parados entre los trabajadores agrícolas, cifra esta que no se puede comprobar y ni siquiera saber si es mayor o menor, porque entre otras cosas, no hay ningún censo, sólo podemos hacer cálculos aproximados.

La cuestión es que no se ha hecho nada, o nada hemos visto hecho para conseguir este dinero a pesar de las "gestiones del señor alcalde", que así figura en el NOULAS del mes de mayo en el que se lee textualmente: ..."Visitó asimismo al Secretario General del Fondo Nacional de Protección al trabajo exponiéndole las necesidades de Nules en orden a Obras de tipo Comunitario, el cual mostró su interés en solucionar estas necesidades"...

!!-Pues anda que si no llega a interesarse !!

¿ No será que aquello fue sólo fruto de la euforia por la alcaldía recién estrenada?

BUSCANT ELS ARRELS

LA SENYERA I NULES

Nules, i amb ell els tres pobles que composaven la Baronia d'aquest nom, va romandre des del 1.342 fins el -- 1.823 sotmés a la família dels Centelles. Lògicament la seva bandera era la del senyor de la vila, amb guls d'or i roig, i així consta en alguns consells de la vila. Les armes dels Centelles, esculpides en pedra, es trobaven - als portals de la muralla, a les presons, a l'església i a la picota, lloc on s'administrava justícia.

Van ahver, però, dos períodes en els quals Nules va passar a ser vila reial. Primenrament durant el regnat de Martí l'Humà. D'aquest període a penes tenim documentació. Després durant els anys compresos entre 1.583-1.614. D'aquesta època ja una nombrosa documentació que ens informa de les penalitats sofrides per Nules en els costosos pleits sostinguts contra la família dels Centelles la qual no es resignava a perdre una vila de tanta categoria. I precisament una de les coses que Nules va demanar amb més insistència fou el dret a usar la senyera reial, al igual que ho feien les villes reials de la Plana; Vila-reial, Onda, Borriana, i Castelló, per ésser aquest el símbol més representatiu de la pertinença a la corona.

A penes desvinculada del jou feudal, una de les coses que va fer el consell de la vila, fou collocar a les presons les barres d'Aragó, llaurades en pedra. El mateix feren amb els portals, una vegada en derrecodes ~~que~~ les armes dels Centelles. I de quina era la importància d'emprar la senyera reial ens informa un procés instruit per Cristofol de Centelles en 1.620 contra un camperol de Mascarell que havia amagat en un femer una pedra llaurada amb les quatre barres ~~que~~ procedia del portal de València.

O una investigació notarial manada fer pel marqués de Nules en 1.728 perquè al acometer les reformes de la presó de la vila havia aparegut una pedra esculpida amb les quatre barres i amb una data: 1.583. La senyera reial, la que avui una colla d'ignorants i histèrics denominent despectivament "catalana" va tenir per a Nules un significat molt clar: la bandera reial era el simbol de la llibertat. Una llibertat ben magra i esquifada, si ho mirem des de la nostra perspectiva, però, llibertat a la fi.

I finalment una cosa molt curiosa; dos de les quatre pobles integrants del marquesat de Nules porten als seus escuts la senyera de la confederació catalano-aragonesa. Moncofa des del segle XVIII, i Mascarell al menys des del 1.794 tenen com a escuts les gloriooses barres d'Aragó.

Joan A. Vicent Cavaller.

AMB ELS DINERS D'UNA "FARTA" BEN BE ES PODRIEN ARREGLAR LES GOTERES DE LA CASA DE LA CULTURA = QUE SI NO FARTEN TAMPOC ES MORIRAN DE FAM .

EL PAÍS QUE ANEM FENT

Si senyor, pareixia que no anava a arribar mai però ja estem en la recta final. Bascs i catalans ja tenen l'Estatut, els gallecs el porten entre mans i fins i tot els andalussos van llançats. Tots ells, rics o pobres, saben el que volen, perque com prenen que sols arreglant-se sa casa poden tirar endavant.

En canvi, els valencians ens inhibim, pareixem adormits, ni som capaços d'apagar els nostres incendis forestals ni de aconseguir les llibertats per al nostre poble. Perque, anem a vore, quina es la via per a obtindre l'Autonomia política per al nostre País Valencià? Es clar, l'article 151 de la Constitució, perque en l'article 143 nomes cap un "estatutet" que no ens serveix per a resoldre els nostres problemes de la taronja, de la industria o de la cultura.

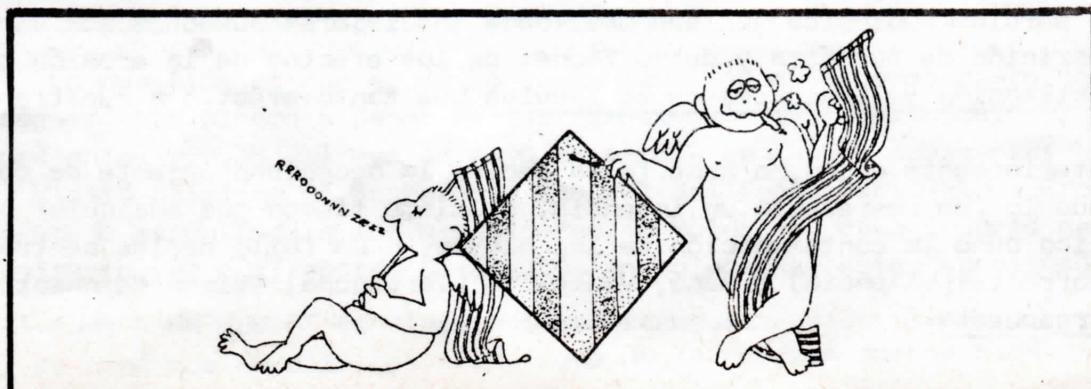
L'article 151 exigeix que demanen l'autonomia 3/4 parts dels 561 municipis del País Valencià, i que, una vegada estiga redactat l'Estatut aquest siga aprobat, mitjan referendum, per el 51% del electorat.

Algunes veus agoreres com diu el nostre president Josep Lluís Albinyana, utilitzant allò de que no alcancssariem els vots necessaris, volen reduir l'autonomia, evitant el referèndum i així sols obtindre unes mengüades transferencies des de Madrid. Aquestes veus provenen de sectors conservadors que mai no han fet res per el País com no siga un alarde de pur folclorisme, cacarejant l'alienant frase: "Levante Feliz", o llançant confusionismes en torn a la senyera i la llengua. Pero a mes, als interessos de l'estatutet per a poder amanyar les eleccions valencianes i així mantindres en el poder sempiternament. En la pràctica han lograt que, en els ajuntaments on dominen, Borriana, almassora o Morella siga rebutxada la petició de plena Autonomia fets per l'esquerra. Però, com es queixen de que el poble valencià no tinga la suficient consciència nacional si "Aitana" i la premsa de Valencia i Castelló estan dominades per gent pobrament nacionalista?

Malgrat tot ha esclatat la notícia, els nostres veïns de Vila-reial son de festa. Després de l'esperada adhesió de Castelló de la Plana el passat dia 7 d'agost, fa una setmana en concret el dia 20 del mateix mes Vila-reial, malgrat tindre un alcalde d'UCD, es va definir per l'article 151 o siga, per les autèntiques llibertats del nostre País. Felicitem als consellers d'esquerra que ho varen demanar i als independents que els van ~~neutralitzar~~.

Sense eixir de la Plana Baixa, estem esperant que d'un moment al altre la Vall d'Uixó tambe' ho faga, tal com ho ha promés el seu alcalde. En Nules sabem que el conseller Torres Martí vol plantejarlo en el primer ple que vinga. Es l'hora de demostrar que som VALENCIANS per damunt de les polítiques interessades de partits.

JOSEP LLUIS

Per a tothom

aci hi ficarem alló
que voste vullga

Ens aplaga avui la collaboració
de Joan Badenes

incendis a la serra d'espadà

Los incendios forestales que se están produciendo de forma sistemática, durante estos meses de verano, en todo el País Valencià, están resultando ser el gran desastre ecológico que nunca debiera de haberse producido, teniendo presente la experiencia del año pasado.

Por todo el País Valencià son ya numerosos los incendios acaecidos, siendo el de la Vall d'Aiora-Enguera uno de los mas graves sufridos en todo el Estado Español en últimos tiempos, arrasando miles de hectáreas de bosque y dejando a los habitantes de los pueblos afectados, en una situación económica agobiante, ya que toda su economía se basaba en los bosques (madera, pastos, enjambres, etc), obligando a mucha gente a la emigración, debido a que para volver a ser como estaba habrá que esperar 50 años.

Entre el de la Vall d'Aiora y el resto de las comarcas se han quemado más del 50 % de las pinadas.

Varios incendios graves han carbonizado muchas zonas de las comarcas de Castelló, entre ellos el de Morella, Alcocebre y el último, que nos afecta más directamente, el de nuestra Serra d'Espadà. Entre Artana, Eslida, Alfondeguilla, han desaparecido bajo el efecto de las llamas 1.000 hectáreas de pinos, monte bajo y alcornoques, produciendo unas pérdidas de un valor aproximado a los 30 millones. También las pinadas que rodean El Puntal han sido pasto de las llamas, hoy todo lo que La Font de Cabres abarca, está calcinado.

Pero las verdaderas pérdidas de todos estos incendios, no hay que verlas en la simple destrucción de los montes, si no que sus consecuencias más graves las encontramos en la pérdida ecológica que supone. Todos los lugares quemados son víctimas de una desaparición de su flora y de su fauna, de los efectos de la erosión que provoca la desertización y la escasez de las lluvias que tanto afectan a nuestra zona naranjera.

Por lo anteriormente dicho, no hace falta decir, la necesidad urgente de concienciar de todo lo que representa un incendio. Al mismo tiempo que cualquier otro problema ecológico como la contaminación de las playas, o un fallo de las centrales nucleares de Cofrentes (Valencia) o Ascó, Vandellós (Tarragona) exigen de nosotros una contundente respuesta.

AVUI PARLEM EN...

maria—teresa herrero gavara

Tots em oït parlar alguna vegada dels Balls de Torrent. Tanmateix pot-ser conegam alguna cançoneta d'aquests balls, però la majoria a bon segur no coneixen en que consistien i que es el que es feia. Avui, Aigües Vives, en el número zero, té el gust de presentar a la regina més antiga de les Festes de la Vila, una regina de vuitanta-quatre anys. Es tracta de Maria Teresa Herrero Gavara.

Senyora encantadora que ens va rebre a sa casa en una amabilitat extraordinaria. Ella continua essent Regina, doncs que la seva presència, port i distinció, la seva correcció en la parla en el modu de desenvoltre's, i la finor i la elegància que l'envolten, fan de Maria Teresa, una autentica Sobirana.

Ara viu rodejada de sa filla i els seus nets. I a sa casa ens desplaçarem i de bocà d'ella son les següents paraules:

Com li diuen?, -Maria Teresa Herrero Gavara. Quina edat té? , -vuitanta-quatre anys. Com se va enterar de que la varen proclamar reina? , -Mon pare que era maser quan va vindre a casa ho va dir. Qui era l'alcalde? , -Ramón de Prior. Quin any era? , -En 1.912. Tenia jo entoncés 17 anys. Com i de quina manera la varen proclamar reina? , -En l'ajuntament, alcalde emposà la corona. A quin temps eren les Festes? , -Al mes d'Octubre. Quan duraven? , -Vuit dies. I qué feient? , -Per demàt i a les deu, eixia la música sorda, que eren instruments de madera que no tocaven, i després per la vesprà eren els Balls. En qué consistien? , - Estava el numeret de vestir El Palo, El ball dels arquets, i la meva dançeta. Els majors tenien La Murga, L'Estudiantina,... tota la vesprà. On se feia? , - A la plaça. La gent arrivaba des de la plaça fins la botiga del Rico, i per l'altra banda hasta casa el Roso. I que mes feient? , - Oi..! Pués estava, lo dels xiquets del Tabalet, els del Pelotó, que pujaba un home damunt de l'atre, i el de damunt de tots tiraba un tir a l'aire. Qui eren les seves dames? , - Les dos Milagres, la Lola (que era mestra) i Milagros; Soledad la Mima; la Betuma, Encarnación la Portala, i Soledad la Gavareta. Elles i jo anavem dalt de la carrossa, i atres xiquets ja majors anaven dalt de cavalls, el que du la carrossa es Antonio Paradells. I ahí hi han dos xiques que jo us diré qui son: L'una es la sinyó Encarnación Arambul (es refereix a dos xiquets que miren per la finestra) i l'altra es Teresita Xampel, germana del rosopero de banda de llet. Aleshores es divertia la gent? , - Pues me pareix que més que ara. Participaven tots, venien de tots els pobles: D'Artana, de Vilavella, de Borriana, d'Eslida. El carrer major es posaba que no cabien. - L'entaulat el feient davant de ca la Vila vella, era grandissim, perque eixia molta gent. Feient pagar? , - No, no, no feient res pagat, tot era al carrer. Participaven tot homens, les dones sols eixien en la meua dançeta, El Palo, i els Arquets. Per qué es deia Ball de Torrent? , - Perque dient que venia de Torrent, pero era de Nules. Lo que no sabien era fer-lo en ningú lloc.

Qui venia per a ensaiar-los? , -Un senyor de la Vall, que venia dos vegades per setmana. A vosté de totes aquelles festes, que es el que més li va agradar? , - Tot m'agradaba, però el que més, el que feiem els xiquets i xiquetes, que era vestir "El Palo"... El vestien tant bonic! ... Un xic el sostenia, a la punta tenia lligades llistes de colors, que les xiquets agarraben i cantant i ballant rodant-lo, el vestien. També hi havien cançons que feien referència a personatges i critiques del poble. I a la Marededeu que li varen fer? Els Balls, com eren en Octubre, se varen fer a la Soledat. Eixe any va ser el "dislogue" de la Marededeu, va ser massa el que li varen demostrar lo que la volien.

I parlant de la seva dançeta ens explicava: Jo duia una bandera ací al costat (es senyala la cintura), i les xiquetes duient arquets, i ballaven i feient cosetes, alguna vega da pasaba jo per dins... en fi cosetes molt boniques.

CANÇONS QUE SE CANTAVEN EN EL BALL DE TORRENT

Un "aeroplano" tinc
que me costa una fortuna,
dine en casa i sempre vinc
que prenc el "café" en la lluna.
-Aixó no pot-ser.
-Pues es veritat.
Mentira mes grossa no es pot escoltar.
Per aixó senyores no s'ham de pegar.

Xiques ben templades
un gran xasco els pasa,
per creure als majors
el novio no entra en casa.
D'avui per avant deixeu-los entrar dins
Mireu, que hi han velles que s'empolven
i enamoren als fadrins.

M. Vta. M. i Alex.

LLICO DE LLENGUA

L'alfabet

Quan escrivim o llegim un idioma, seguim unes normes senzilles i fàcils d'aprendre. Heus-ne ací les més importants.

L'alfabet es compon de cinc signes vocalics:

a, e, i, o, u

i vint signes consonàntics:

b (be), c (ce), ç (ce trencada), d (de), f (efe),
g (ge), h (hac), j (jota), l (ele), m (eme), n (ene),
p (pe), q (cu), r (erre), s (esse), t (te), v (ve), x (ics
o xeix), y (i grega), z (zeta).

Els signes k, w i y s'empren només en mots estrangers que han conservat la grafia originària en incorporar-se a la nostra llengua: kodak, wàter, whisky.

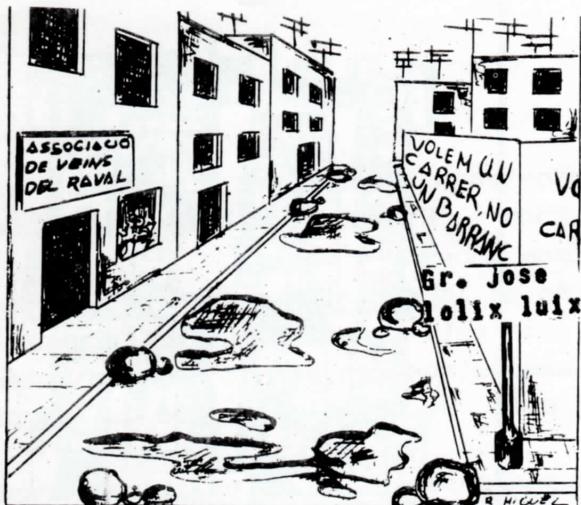
El signe y s'usa només formant part del digraf ny.

La h té un valor purament ortogràfic i no representa cap so. És una lletra muda. Així mateix és muda la u en les combinacions que, qui, gue, gui.

Exemples:

hora, subhasta; tràqua, butxaques; caqui, màquina, obsequi; bregues, figues; guitza, guisar.

el boletó

De Pascual el Barco, personatge conegut per tots, mort fa poc. Se conta que una vegada parlant a la plaça amb uns casadors de pardalets, Pascual els explícaba on hi havia una xoca de bileros. Aneu de nit a eixa caseta sense fer soroll, i que's quede amb l'en-filat a la porta i els altres entreu per la finestra en canyes i garrots i pegeu-li a tot el que pilleu pel mig.

Els casadors tots convençuts - (Ja que Pascual ho feia creure tot) - se'n anaren cap a la caseta i feren tot el que els havia dit, però la sorpresa dels casadors fou gran al escoltar que els crits no eren de bileros sinó d'una família de gitans que passaven les nits allí !

- La falta de alcanterillado en la playa produjo infecciones el año pasado y en el que va en curso si no las tenemos es de puro milagro...

- La Acequia Mayor es un nido de gatos y conejos que ya ni maullan ni chillan, hay unos roedores grises y con bigote que adornan el riachuelo...

- Dia si y otro tambien unas aventadas
blanquecinas y espeluznantes nos perfu-
man el aire de la Vila, humo, humo, hu-
mo de Torremocha... NO COMENT

abecedari de mots

— Ara encetem un diccionari de mots populars que han tingut tradició familiar, allò a més de ser cosa curiosa té valor etnològic. No és preocupe el personal que tots aquells que no apareguen avui no faltaran demà....

→ Acolits, alguacils, alqueriers, albarders, angeletes, artanencs.

→ Baltasars, balf, bamba, bambolins, barco, bartoles, barracus, barrancos, barruguieres, batxoqueres, bellogà, beruesa, bessones, betxinenques, biols, blancos, blanqueros, blanquilles, bledos, boeros, boleros, bolillos bollos, bomba, borrascos, borres, borts, botella, botera, botixerva, bota, bracelet, brista, bufa, buga, butifarra.

* TRADUCCIÓN DEL MOSARABE : "LA PAELLA ES LA ESENCIA DE LA PATRA VALENSIANA ENCARA QUE A MÍ TAMBÉN ME GUSTA MUCHO EL ARROS CALDOS.

Durant el darrer plé del consell de la vila i en una improvisada discussió sobre el camvi del nom de la nostra plaça major (dita afectuosament del generalí...), cert conseller de la 'únión'.. demanava, tot serio ell, al conseller dels vots del p.c., **'Si teniu diners camvieu vosatros!'**

Aigües Vives s'ha enterat de que el p.c. li ha pres la paraula dita i que les plaques de la plaça ja estan encomanades, però que el nom que hi posa no és el de plaça MAJOR, sinó el de CARMEN POLO DE FRANCO -ESE HOMBRE-, si bé aquesta informació ens manca confirmar-la.

Viene de pag. 8

¿ Pero, quién quema el monte, cuando se ha demostrado que más del 70% de los incendios son provocados? ¿ Quién ha hecho que en todo el País Valencià se hayan quemado mas bosques en dos años que en los cien últimos años?

Las causas más visibles de los incendios están en la excesiva privatización de la montaña y los intereses y especulaciones a que ésta está sometida. Lo primero produce los recelos entre los ganaderos, cazadores, campesinos etc, en lo segundo están implicadas las serrerías y las inmobiliarias. ¿ o es que hay alguien que quiere provocar un desastre ecológico?

Ha sido penoso observar que los principales responsables de la política forestal, no han sabido, o no han querido, llevar una línea consecuente y responsable. Ejemplos los tenemos: no han implantado especies forestales adecuadas, no han cuidado el monte bajo, ni se han preocupado de la limpieza de la leña, ni han abierto suficientes cortafuegos.

DE FET, LES POQUES PINADES QUE QUEDEN A DALT DE LA VILAVELLA, ESTAN PLENES DE LLENYA SECA I MATOLLS SENSE LLEVAR.

Joan Badenes

suscriviu-vos al butlletí
d'informació mensual
- aigües vives -
apartado de correos 92
- nules -

A
U